



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni  
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

De Aetio Syro & Eudoxio cui post Leötium Antiochiæ episcopatus obtigit, &  
de consubstantiali. Cap. XI.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-12718**

SOZOMENI HISTOR.

De Aetio Syro & Eudoxio cui post Leontium Antiochiæ episcopatus obtigit, & de consubstantiali.

CAP. XI.

**S**Vb idē ferē tēpus, palām quam de deo habebat opinio-  
nem, docuit Aetius: diaconus eo tempore ecclesie  
Antiochenæ à Leontio institutus. Qui eiusdem cum  
Ario opinionis fuit. Nam filium dei creatum esse, ex nihi-  
lo ortum, & patri dissimilem asseruit. Vir valde litigio-  
sus, & in disputationibus de deo susceptis adeo audax, ut  
ab illis doctrina discrepare, quibus cū opinione cōsentiret,  
videretur. Et propterea eiectus ex eorum ecclesia, prætex-  
uit ideo se illorum vitare communionem, quòd contra quod  
deberent, cum Ario cummunicassent. Nam Arius, inquit,  
cum pœnitentia adductus, iusiurandū daret Constantino  
imperatori se cum episcopis, qui ad concilium Nicænum  
conuenerant, de doctrina fidei penitus consentire, planè  
peierauit. Atque ista quidem hoc modo commemoratur.  
Porrò dum imperator adhuc in ea imperij parte, quæ spe-  
ctat ad solis occasum, ætatem degeret, nūtiatum est Leon-  
tium, episcopum Antiochiæ è vita abiisse. Itaq; Eudoxi-  
us orat imperatorem, quoniam illi ecclesie opus esset cu-  
stode, ut ipse ea de re in Syriam redire possit. Quo impe-  
trato, properè contendit Antiochiā, illiusq; ecclesie sibi  
ipse episcopatum assumit, idque sine consensu tum Geor-  
gij, episcopi Laodiceæ, tum Marci Arehusæ episcopi (qui  
duo id temporis inter episcopos Syriæ perillustres fuerunt)  
tum denique aliorum, penes quos electio erat. At verò  
multis in ore est, eum istud egisse de sententia imperato-  
ris: qui cū eunuchi in palatio vitā degētes, eadem de re di-  
ligenter egissent: qui quidem pariter cum Eudoxio dog-  
ma Aetij defenderunt, filiumque patri dissimilem asseue-  
rarunt. Quapropter Eudoxius, simul ac episcopatu eccle-  
sie Antiochenæ potitus est, parta iam liberè & audacter lo-  
quendi potestate, palam hanc hæresim defendere non du-  
bitauit. Atque Antiochiæ veniens in congressum cum il-  
lis, qui hanc opinionem tuerentur (ex quorum numero e-  
rant Acacius Cæsareæ Palæstine episcopus, & Vranius epi-  
scopus Tyri, (qui cum verbo CONSUBSTANTIALI, etiam

SYBSTAN-

SVBSTANTIA SIMILE abrogauerat ) causam simulauit suæ doctrinæ, quod videlicet episcopi occidentis eidem suffragati essent. Osius enim cum quibusdam alijs ibi episcopis, quod Valentis, Ursacij & Germanij pertinax contentio tolleretur, vi quidem compulsus, Sirmij, vti ante diximus, concessit, vt voces CONSVBSTANTIALIS, & SVBSTANTIA SIMILIS, minimè à quoquam proferrètur: tum quod in sanctis literis neuiquam reperirentur, tū quod substantiam dei curiose indagare, hominum captum longè superaret. Postquam autem literas Osij hac de re scriptas, vti volebant, consecuti sunt, epistolam Valenti, Ursacio, & Germanio miserunt, illisque egerunt gratias, atq; causam, cur episcopi occidentis ad rectè de fide sentiendum deducti essent, ipsis attribuerunt.

*Eudoxio res nouas moliente, literæ ad episcopos vt eum reprimerent à Georgio Leodicensi episcopo scriptæ sunt, & de missis Ancyra ad Constantium legatis. CAP. XII.*

**V**Bi verò Eudoxius res nouas ad hunc modum moliri cepit, cōplures ecclesiæ Antiochenæ, qui ei aduersarentur, inde eiectioni sunt: qui cum literis Georgij episcopi Laodiceæ, Anciram, quod est oppidum Galatiæ, rectè concesserunt. Nam Basilus fortè fortuna eodè tempore ad ecclesiam, quam ædificauerat, consecrandâ, cōplures episcopos suæ ecclesiæ finitimos cōuocauerat, quibus literas Georgij tradidit: quæ ita se habent.

*Dominus honoratissimis; Macedonio; Basilio, & Cecropio, Georgius in dño. S.*

**N**Aufragium fidei, quod ab Aëtio factum est, vniuersam penè Antiochiâ occupauit. Nam Eudoxius discipulos execrabilis Aëtij, qui sunt à vobis honoris ecclesiastici gradibus dimoti, ad se ascitos, in clerū ascribit, & ipsum Aëtiū hæreticū habet in eorū numero, quos summo honore prosequitur. Quare subuenite huic tã illi stri ciuitati, ne eius naufragio, totus orbis terrarū etiã eueratur. Atq; vos qui iã sitis in vnū coacti, vnâ cū ceteris, qui ad vos fortè sint cōuenturi, subscriptiones ab alijs quoq; episcopis exigite, ad eū finē, vti Eudoxius tū ipsum Aëtiū

L ij eijcia r